

Υπόθεση C-2/92

The Queen
κατά
Ministry of Agriculture, Fisheries and Food,
ex parte: Dennis Clifford Bostock

(αίτηση του High Court of Justice of England and Wales,
Queen's Bench Division, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Λήξη της αγρομισθώσεως —
Μεταβίβαση της ποσότητας αναφοράς στον ιδιοκτήτη —
Μη υποχρέωση αποζημίωσης του αποχωρούντος μισθωτή»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα C. Gulmann της 20ής Απριλίου 1993 I - 958
Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 1994 I - 976

Περίληψη της απόφασης

1. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Θεμελιώδη δικαιώματα — Τήρηση από τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή κοινοτικών ρυθμίσεων
2. Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Χορήγηση ποσοτήτων αναφοράς

απαλλαγμένων εισφοράς — Μεταβίβαση στον μισθωτή, κατά τη λήξη της μισθώσεως, της ποσότητας αναφοράς που είχε χορηγηθεί στον μισθωτή — Επιβαλλόμενη στα κράτη μέλη υποχρέωση να θεσπίσουν ρύθμιση περί αποζημιώσεως του αποχωρούντος μισθωτή εκ μέρους του εκμισθωτή — Δεν υφίσταται — Δικαίωμα τέτοιου είδους αποζημιώσεως παρεχόμενο άμεσα από το κοινοτικό δίκαιο — δεν υφίσταται — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Απαγόρευση του αδικαιολόγητου πλουτισμού — Παράβαση — Δεν υφίσταται

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 40 § 3· Κανονισμοί του Συμβουλίου 856/84 και 857/84· Κανονισμός της Επιτροπής 1371/84)

1. Οι επιταγές που απορρέουν από την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην κοινοτική έννομη τάξη δεσμεύουν επίσης τα κράτη μέλη, όταν εφαρμόζουν κοινοτικές ρυθμίσεις και οφείλουν συνεπώς, κατά το μέτρο του δυνατού, να εφαρμόζουν τις ρυθμίσεις αυτές κατά τρόπο που να μην αντιβαίνει στις προαναφερθείσες επιταγές.

Το Δικαστήριο, εφόσον επιληφθεί προδικαστικώς της σχετικής υποθέσεως, υποχρεούται να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο όλα τα ερμηνευτικά στοιχεία που είναι αναγκαία για να μπορέσει αυτό να κρίνει αν μια εθνική ρύθμιση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου συμβιβάζεται με τα θεμελιώδη δικαιώματα για τον σεβασμό των οποίων μερμνά το Δικαστήριο.

2. Η κοινοτική ρύθμιση του συστήματος συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος που θεσπίστηκε με τους κανονισμούς 856/84, 857/84 και 1371/84 δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ρύθμιση περί αποζημιώσεως του αποχωρούντος μισθωτή από τον εκμισθωτή ούτε παρέχει απευθείας στον μισθωτή δικαίωμα τέτοιου είδους αποζημιώσεως συνεπεία της ποσότητας αναφοράς που μεταβιβάζεται στον εκμισθωτή κατά τη λήξη της μισθώσεως.

Ούτε οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου προβλέπουν μια τέτοια υποχρέωση ή ένα τέτοιο δικαίωμα.

Πράγματι, το δικαίωμα της ιδιοκτησίας που διασφαλίζεται στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξεως δεν συνεπάγεται το δικαίωμα εμπορίας ενός οφέλους, όπως των ποσοτήτων αναφοράς που χορηγούνται στο πλαίσιο κοινής οργανώσεως αγοράς, που δεν προέρχεται ούτε από τα περιουσιακά στοιχεία ούτε από την επαγγελματική δραστηριότητα του ενδιαφερομένου.

Εξάλλου, το γεγονός ότι άλλοι μισθωτές οι οποίοι κατόρθωσαν, μεταγενέστερα, να λάβουν αποζημίωση, κατόπιν τροποποιήσεως της εθνικής νομοθεσίας, δεν παρέχει τη δυνατότητα επωφελούς επικλήσεως της αρχής της ισότητας μεταχειρίσεως. Πράγματι, η αρχή αυτή, της οποίας ειδική έκφραση συνιστά το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δεν μπορεί να συνεπάγεται αναδρομικώς μεταβολή των σχέσεων των μερών της συμβάσεως μισθώσεως σε βάρος του εκμισθωτή, επιβάλλοντάς του υποχρέωση αποζημιώσεως του αποχωρούντος μισθωτή είτε στο πλαίσιο των εθνικών διατάξεων που θα όφειλε να θεσπίσει το οικείο κράτος μέλος είτε λόγω του αμέσου αποτελέσματος.

Τέλος, δεδομένου ότι οι έννομες σχέσεις μεταξύ μισθωτών και εκμισθωτών, ιδίως κατά τη λήξη της μισθώσεως, εξακολουθούν να διέπονται, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, από το δίκαιο του οικείου

κράτους μέλους, οι συνέπειες που μπορεί να είχε ο ενδεχόμενος αδικαιολόγητος πλουτισμός του εκμισθωτή κατά τη λήξη της μισθώσεως δεν διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο.